

νας λόγους περί τῆς βροχῆς ἢ τῆς καλῆς ἡμέρας, περί τῆς ἐκ τῶν λουτρῶν προερχομένης ὠριλείας, περί τῶν ὠραίων θέσεων καὶ διαφόρων ἄλλων ἀντικειμένων, καὶ νομιμοποιήσασιν οὕτω τοὺς χαιρετισμοὺς, βλέπονται συχνὰ, ἀρχίζουσι νὰ συνομιλῶσι, καὶ, ἀν ἐκ τούτου γυνῆθῃ συμπάθεια, αἰσθάνονται παραχρῆμα τὴν ἀνάγκην συχνοτέρας συναπαντήσεως. Κατὰ συνέπειαν τοιοῦτου τινὸς συμβεβηκότος, ὁ Ἐδουάρδος Δουμᾶς εἶχεν ὀριστικῶς ἀγαπήσει τὴν Μαρίαν Σαμβιερέ, καὶ μετὰ τρεῖς ἐβδομάδας ὄχι μόνον τὰ αἰσθημάτων του εἶρον, ἀνταπόκρισιν, ἀλλὰ καὶ ἡ προσφορὰ τῆς χειρὸς του ἔγεινε δεκτὴ· διότι ἡ νέα οὗτ' αὐστηρὸν τινα θεῖον, οὗτ' ὀκληρὸν τινα ἐπίτροπον, οὗτ' ἀπωτέρους κἀν συγγενεῖς ἢ ἄλλον τινα εἶχε διὰ νὰ συμβουλευθῇ. Ἐνῆλιξ καὶ ὀρφανὴ πρὸ πολλῶν ἐτῶν οὕσα, ἔζη ἡτύχως μὲ μικρὸν τι εἰσόδημα περιουσίας τὴν ὁποίαν, καθὼς ἐκείνη ἔλεγε, τῆς εἶχεν ἀφῆσει ὁ πατήρ της ὡς κληρονομίαν.

Ἐνῷ δ' ἐγένετο ἡ περὶ τοῦ γάμου διαπραγματεύσεις, μητέρες μὲν ἀπ' ἑνὸς ἔχουσι θυγατέρας πρὸς ὑπὸνδρείαν, τεσσαρακονταετῆ δ' ἀπ' ἑτέρου κοράσια, les demoiselles de 40 ans, καὶ πολυπράγμονες φίλοι, ἀπαντῶμενοι πάντοτε εἰς τοιαύτας περιστάσεις, ἐνήργησαν τὸ κατὰ δύναμιν, θέλοντες νὰ ἐμποδίσωσι τὸν προκείμενον γάμον. Πολλάκις εἶχον ἐκ τοῦ πλάγιου παρατηρήσει εἰς τὸν ἀξιωματικὸν μας ὅτι ἤθελεν εἶσθαι καλὸν, πρὶν νυμφευθῆν, νὰ πληροφορηθῇ περὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς, μετὰ τὸν θάνατον του, ζωῆς τῆς νέας· γρη῏α δέ τις, Βαρονίς, εἶχε καθορθῶς διαδώσει ὅτι ἡ δεσποινὴ Σαμβιερέ ἔφερε πάντοτε φορέματα μέγιστον τοῦ πάγονος διὰ νὰ κρύπτῃ ἀθηνείαν τινα τοῦ δέρματος, καὶ φθονερός τις ἄλλος εἶχεν ἀποκαλύψει ὡς μυστικώτατον ὅτι ἦτο χήρα καὶ δὲν μετεχειρίζετο τὸ ἀληθινὸν της ὄνομα. Ὁ Ἐδουάρδος ἐγέλα δι' ὅλα ταῦτα τὰ ἀδόμηνα, καὶ ἡγάπα μάλιστα περισσότερο τὴν μνηστῆν του ἕνεκα τοῦ φόβου τὸν ὅποιον διήγειρεν ὁ γάμος τὸν ὅποιον εἶχεν ἀποφασίσει. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι πολλάκις ἐπεθύμησε σαφέστεραν, ἀπὸ μέρους αὐτῆς, ἐξηγήσιν ὡς πρὸς τὰ, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς, συμβεβηκότα της, καὶ συχνάκις εἶχεν ἀπορασίαις νὰ ζητήσῃ τὴν περὶ τούτου διςάφησιν, ἀλλ' ὁσάκις συνωμίλει μετ' αὐτῆς ἐλητμόνει τὴν ἀπόφασιν ταύτην· βλέπων μάλιστα τὴν ἐπὶ τῆς μορφῆς της λάμπουσαν εἰλικρίνειαν καὶ ἀθωότητα, ἐθεώρει τὴν ἐρώτησιν ὡς προσβολὴν.

Ἐν συντόμῳ ὁ γάμος τῶν δύο ἐραστῶν ἐτελέσθη κατὰ τὴν εἰς τὴν ἑναρξιν τῆς παρουσίας διηγῆσεως μνημονευθεῖσαν ἡμέραν, καὶ ὁ Ἐδουάρδος, ἀφοῦ πρῶτον ἐπροσκάλεσεν εἰς πολυτελεστάτην τράπεζαν, ὁσους ἐνόμιζε φίλους του, ἀνεχώρησε μετὰ τῆς νέας συζύγου του διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς φρουρίον τι πηλοισιτῶν Φοῦρν κείμενον καὶ ὑπὸ τινος θείου του ἐξουσιαζόμενον, ἀποφασίσας νὰ διέλθῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου τὰς Βρυξελλας, τὸν Γάνδ, καὶ τοὺς Βρούζ. Φθάσαντες δὲ τὴν τρίτην ἡμέραν εἰς Γάνδ, ἐξεπέλευσαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῶν κάτω χωρῶν, καὶ ἐπειδὴ ἡ τράπεζα ἦτον ἔτοιμος ἐκάθησαν ἅμα ἐξηλθον τῆς ἀμῆνης. Οἱ παρακαθήμενοι ἦσαν μαζὴ μὲ αὐτοὺς τρι-

ἀκοντα περίπου, καὶ ἐπειδὴ αὐτοὶ ἔτριωγον οἱ νέοι ξένους μὲν ἐπαρτηθήθησαν ὑπ' οὐδενὸς μὲ προσοχῆς. Ἐνῷ δὲ ὁ Ἐδουάρδος, ἀφοῦ πρῶτον ἐπεριποιήθη τὸ σύζυγόν του, ἔλαλει φιλοφρονητικῶς πῶς μὲ τὸν πλησιέστατον ὁμοτράπεζόν του, εἶδεν ὅτι κύριός τις, ἀπὸ τικρὺ αὐτοῦ καθήμενος, εἶχε πρὸ ὀλίγου ἀποθέσει τὴν μαχαίροπερόνην ἐπὶ τῆς παροψίδος του καὶ ἦτο προσηλωμένος τὴν κυρίαν Δουμᾶ. Κατ' ἀρχὰς μὲν φαντάσθη ὅτι δι' ὁμοιότητά τινα ἡ τυχαίως πῶς περιεργάζετο ταύτην ἀτόπως· ἀλλὰ δὲν εἶχεν οὕτω πρᾶγμα· τὸ βλέμμα τοῦ ἀγνώστου ἐμεινε προσσημένον ἐπὶ τῆς Μαρίας, τὸ δ' αἶμα τοῦ νέου ἀξιωματικοῦ ἤρχισε νὰ τρέχῃ βιαίτερον εἰς τὰς φλέβας του. Πᾶς ἄνθρωπος εἶναι ζηλότυπος, ὁ δ' ἀντιτίθει ἀπατάται ἢ ψεύδεται. Τὸ αἰσθημα, πιθανόν, τοῦ παρετύπε τὸν Ἐδουάρδον νὰ ἐρωτήσῃ ἀποτόμως τὸν ἀγνώστον. Γνωρίζετε τὴν κυρίαν; — Νομίζω βεβαίως, ἀπεκρίθη αὐτὸς σοβαρῶς, ὅτι τὴν γνωρίζω. Ἐπὶ πάντησις αὕτη οὐδόλλως ἠτύχασε τὸν σύζυγόν μου καθόσον μάλιστα ὁ ἀδιάρκτος ξένος ἐξηκολούθει καὶ κερδὸν νὰ ῥίπτῃ παράδοξά ἐπὶ τῆς συζύγου του βλαβεράματα. Ὅθεν στενοχωρούμενος, ἤρχισεν ἐκ νέου ἐρωτᾶ. Εἶθε βέβαιος, κύριε, ὅτι εἶδατε τὴν κυρίαν ταύτην ἄλλοτε; — Τόσον βέβαιος ὅσον καὶ περὶ τῆς ὑπάρξεώς μου. Σπανίως λησμονῶ πρόσωπον τὸ ὅπου ἄπαξ εἶδον. — Καὶ ποῦ τὴν ἐγνωρίζατε; — Χρὴς θεῖα ποτὲ δὲ τὴν ἐγνωρίσα, ἀνέλαβεν ἐνθέρμως ἀπεκρίθῃ τινὰ φρίττων ὁ ξένος. Ἡ ἀλλόκοτος αὕτη πάντησις παρώργισε μὲν τὸν ἀξιωματικόν, ἠπείσθη ὅμως νὰ κρύψῃ τὴν ὀργὴν του ἐπειδὴ ἐπαγγέλιτο ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν ἤθελεν ἐπὶ τῆς χεὶ τὴν ἐξηγήσιν τοῦ μυστηρίου καὶ εἶπεν. — Ἐρώτησίς μου Σᾶς ἐνθύμισεν ἴσως δυσάρεστόν· ἀλλὰ μὴ λείψετε διὰ τοῦτο νὰ μ' ἐξηγηθῆτε, εὐάρεστον, σαφέστερον. — Ἀφοῦ τὸ ἀπαιτεῖται, πεκρίθη ἡσύχως ὁ ἀγνώστος, εἶμαι πρόθυμος νὰ ἐξηγηθῶ, μολονότι ἐπεθύμουν νὰ παύσωμεν τὴν ταύτου συνομιλίαν. Ἐσιώπησε πρὸς στιγμὴν ὁ Ἐδουάρδος, μολονότι ἐπεθύμησε νὰ αἰσθημάτων κατεσπάραιτο τὴν ἀνῆσυχον ψυχὴν του.

Ἀφοῦ δὲ κατ' ὀλίγον ἕκαστος ἀπεγευσμάτισεν πάντες ἀπετύρθησαν, ὁ ἀξιωματικὸς ἔκαμε νεύμα τὴν σύζυγόν του ν' ἀναβῆ εἰς τὸ δῶμα καὶ μείνῃ ἐκεῖ μέχρι τῆς ἐλεύσεώς του, αὐτὸς δὲ μετ' οὐ πολλοῦ ῥεῖθῃ ἐντὸς τοῦ κοιτῶνος μετὰ τοῦ μυστηριώδους νεον ὑποκειμένου.

Τώρα, κύριε, εἴμεθα μόνοι καὶ περιμένω ἀνευπρόσπῳως νὰ μ' ἐξηγηθῆτε. Ὁ ξένος ἐσυλλογίσθη πρὸς στιγμὴν, ἔπειτα ὠμίλησεν οὕτως. Νομίζω ὅτι σπῳλω μεγάλως, θεραπεύων κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον περιεργεῖαν ἄνθρωπον τὸν ὅποιον ποτὲ ἄλλοτε εἶδον, καθότι μάλιστα ἡ διήγησις τοῦ προκειμένου ἀνεκδότου προσβάλλει οὐσιωδῶς τὴν τιμὴν τῆς μικροῦ ἀποσυρθείσης κυρίας. Ὁ λόγος οὗτος ἐπῳξένησεν εἰς τὸν Ἐδουάρδον περισσοτέραν φρίκην ὅσον ὁ θάνατος αὐτὸς ἤθελε τοῦ προξενήσει. Αἰσθημαί τῶν κρατάρων του ἐκτύπων βιαίως, ἡ ἐπιθυμία του ἦτο δύσκολος, ἡ ὠχρότης ἐκάλυπτε